

1 Rahvahääletused Prantsusmaal ja Hollandis tõestasid veenvalt üht - ELi
2 mastaapne laienemine hakkab hollandlaste rahakoti pihta, kasvatab
3 prantslaste seas tööpuudust ning hägustab mõlemal juhul arusaamisi
4 eurooplaseks olemisest.

5 Eeltoodust võib teha kaks järeldust.

6 Esiteks, rahvas ei hääletanud ELi põhiseadusliku lepingu poolt ega vastu,
7 vaid andis hinnangu kodukootud europoliitikale, mis võimendas
8 emotsionaalseid momente, jättes lepingu sügavama sisu avamata.

9 Teiseks, saadud negatiivne tulemus pidurdab Rumeenia ja Bulgaaria
10 liitumist ning jätab Türgi sootuks külma kätte.

11 Meid ei tahtud siis ega taheta ka praegu näha võrdväärsete
12 koostööpartneritena Euroopa Liidus. Sest meil on teatavad
13 konkurentsieelised tundlikes majandussektorites ning me võime kiiresti
14 kohaneda uute innovaatiliste lahendustega kõrgtehnoloogia sfääris.

15 Me oleme ka ELi arenenumate riikide maksumaksjate jaoks ülalpeetavad ning
16 ametiühingute jaoks tülikas odav tööjõud.

17 Meil on kombeks arvata, et ELiga lõimumine ei muuda ainult acquis
18 communautaire ülimuslikuks kohaliku seadusandluse ees, vaid avab ka
19 tööjõu ja teenuste turu uutele liikmesmaadele.

20 Rääkimata ülekohtusest suhkrutrahvist, mis meid ähvardab ning
21 stabilisatsiooni ja kasvupakti tingimuste eiramisest, mis Prantsusmaad ja
22 Saksamaad üldse ei kõiguta.

23 Meie, see tähendab ju isepäiseid uustulnukaid, kelle pärast ELi
24 Tulevikukonvent kokku kutsuti.

25 Nemad seal «vanas Euroopas» visandasid tulevase Euroopa piirid ja sisu,
26 kombineerisid üksik- ja ühishuvid, näitasid rohelist tuld
27 föderaliseerumisele ja uute liikmesriikide kaasamisele.

28 Samas unustades mõistliku tasakaalu ning eirates soovunelmate ja
29 tegelikkuses teostatava õhkõrna vahekorda. Suured mõtted niisama lihtsalt
30 ei realiseeru, sest «kuradikesed peituvad pisiasjades».

31 Nii jääb põhiseaduslik leping sõltuvalt vaatenurgast vähe kristlikuks,
32 liialt liberaalseks, suurriike eelistavaks, Ühenduse ja liikmesriikide
33 suhteid korraldavaks põhiseaduseks ja ühtlasi tohuvabohuks, millest
34 ainult valitud isikud aru saavad.

35 ELi põhiseaduslik leping on koomaseisundis. Euroopa Komisjonil on võimatu
36 ignoreerida topelt «ei-d» ning ülejäänud liikmesriikidel puudub
37 motivatsioon selle lepingu edasiseks menetlemiseks.

38 Ühendkuningriigil kui uuel eesistujariigil ei ole sisemaist toetuspinda
39 selle teema tõstatamisel või veelgi enam eestkõnelemisel. Kõik
40 liikmesriigid saavad enam-vähem ühtmoodi aru sellest, et Nizza leping
41 rahuldab vaid kõige minimaalsemal moel 25 liikmesriigi ühistööks
42 vajalikke tingimusi.

43 Samal arvamusel ollakse ka selles, et põhiseadusliku lepingu teksti uus
44 avamine aruteludeks ei pruugi tipneda parema kompromissiga kui see hetkel
45 paberil on.

46 Olukorras, kus Prantsusmaal ja Hollandil B-plaan puudub, Euroopa Komisjon
47 on segaduses ja eesistujalt «huvitavaid mõtteid» oodata ei ole, on
48 põhjust valmistuda ette pikaks talveuneks.